

Στις 12 Σεπτέμβρη συμπληρώνονται 16 χρόνια από τη σύλληψη των Χεράρδο Ερνάντες, Ραμόν Λαμπανίνο, Αντόνιο Γκερέρο, Φερνάντο Γκονσάλες και Ρενέ Γκονσάλες στο Μαϊάμι της Φλόριδας. Οι "Πέντε Κουβανοί" (γνωστοί ως *Cinco Heroes* ή *Cuban Five*) είχαν σταλεί από τις αρχές της χώρας τους για να συγκεντρώσουν στοιχεία για τρομοκρατικές οργανώσεις με έδρα την πολιτεία της Φλόριδας, οι οποίες κατά τη δεκαετία του '90 ιδιαίτερα, είχαν οργανώσει και εκτελέσει πολυάριθμες τρομοκρατικές επιθέσεις σε κουβανικό έδαφος, με πάνω από 5.500 θύματα, νεκρούς και ακρωτηριασμένους.

Το ιστορικό της υπόθεσης

Μετά την διάλυση του σοσιαλιστικού μπλοκ στις αρχές της δεκαετίας του 1990, η Κούβα υποχρεώθηκε να στηριχτεί στον τουρισμό της για να ενισχύσει το εθνικό της εισόδημα. Για να υπονομεύσουν αυτή την προσπάθεια οικονομικής επιβίωσης του νησιού της Καραϊβικής, οι ακροδεξιές οργανώσεις με έδρα το Μαϊάμι (Alpha 66, F4 Commandos, Cuban American National Foundation, Brothers to the Rescue κ.α.) οργάνωσαν και εκτέλεσαν δεκάδες τρομοκρατικές επιθέσεις σε ξενοδοχεία, αεροδρόμια και άλλες εγκαταστάσεις με εκατοντάδες θύματα, κουβανούς πολίτες κύρια αλλά και ξένους, με πιο γνωστή την περίπτωση του Ιταλού **Φάμπιο ντι Τσέλμο** που σκοτώθηκε έξω από το ξενοδοχείο Κοπακαμπάνα. Για να αντιμετωπίσει αυτή την απειλή, η κουβανική κυβέρνηση έστειλε στη Φλόριδα τους Ερνάντες, Λαμπανίνο, Γκερέρο, Φ. Γκονσάλες και Ρ. Γκονσάλες, για να διεισδύσουν σ' αυτές τις οργανώσεις, "στελεχομένες" από αντικαθεστωτικούς κουβανούς αλλά και κοινούς εγκληματίες της τοπικής μαφίας, με σκοπό να συγκεντρώσουν στοιχεία και να αποτρέψουν μελλοντικές επιθέσεις.

Το 1998 ο Φιντέλ Κάστρο έστειλε προσωπική επιστολή στον (τότε) πρόεδρο Μπιλ Κλίντον, με κομιστή το νομπελίστα συγγραφέα Γκαμπριέλ Γκαρσία Μάρκες. Στην επιστολή αυτή ζητούσε την παρέμβαση του ομολόγου του για να συλληφθούν οι τρομοκράτες και πρόσφερε τη συνεργασία των κουβανικών αρχών γι' αυτό το σκοπό. Λίγο αργότερα, κλιμάκιο του FBI έφτασε στην Κούβα και παρέλαβε 64 φακέλους με στοιχεία για 31 τρομοκρατικές υποθέσεις που έγιναν στο νησί. Παρόλα αυτά, αντί να συλληφθούν οι τρομοκράτες, λίγους μήνες μετά παγιδεύτηκαν και παραπέμφθηκαν σε δίκη οι άνθρωποι που, με κίνδυνο της ίδιας της ζωής τους, έδωσαν μάχη κατά της τρομοκρατίας: Οι Πέντε Κουβανοί πατριώτες.

Η δίκη-παρωδία

Η δίκη άρχισε το Νοέμβρη του 2000 στο Μαϊάμι και διήρκεσε σχεδόν 7 μήνες. Αν και αρνήθηκαν και τις 26 κατηγορίες που τους απαγγέθηκαν, οι "Πέντε" κρίθηκαν ένοχοι για το σύνολο του κατηγορητηρίου και καταδικάστηκαν σε ασυνήθιστα - ακόμα και για τα δεδομένα του δικαστικού συστήματος των ΗΠΑ - βαριές ποινές για κατασκοπία και άλλα αδικήματα σχετιζόμενα με την ασφάλεια του βορειοαμερικανικού κράτους. Ο Ερνάντες επιπλέον καταδικάστηκε για συνομωσία σε διάπραξη δολοφονίας, αφού θεωρήθηκε ότι βάσει των πληροφοριών του η κουβανική αεροπορία κατέρριψε το Φεβρουάριο του 1996 δύο μικρά αεροσκάφη της αντικυβερνητικής οργάνωσης Brothers to the Rescue που είχαν παραβιάσει τον εναέριο χώρο της Κούβας, με αποτέλεσμα το θάνατο των τεσσάρων πιλότων.

Συνολικά οι ποινές, οι οποίες ανακοινώθηκαν το Δεκέμβριο του 2001, άθροιζαν σε 4 φορές ισόβια συν 77 χρόνια φυλάκιση, πριν το εφετείο τις μειώσει για τρεις από τους πέντε άνδρες. Παρόλο που το 2005 το τριμελές εφετείο της Ατλάντα (US Court of Appeals for the 11th Circuit) ακύρωσε τις καταδίκες,

θεωρώντας τη δίκη μη δίκαιη για τους κατηγορούμενους, ένα χρόνο μετά η ολομέλειά του υπαναχώρισε εκ νέου και επικύρωσε την αρχική ετυμηγορία, μετά από παρέμβαση του Γενικού Εισαγγελέα.

Οι νομικές παρατυπίες

Ενώ ήταν προφυλακισμένοι, οι Πέντε Κουβανοί κρατούνταν επί 17 μήνες σε αυστηρή απομόνωση, με περιορισμένη δυνατότητα επικοινωνίας με τους δικηγόρους τους και σχεδόν καθόλου πρόσβαση στη δικογραφία. Απορρίφθηκε το – λογικό – αίτημα της υπεράσπισης να γίνει η δίκη σε άλλη πόλη, καθώς είναι γνωστό ότι η κοινότητα του Miami-Dade είναι η βάση των Κουβανών εξόριστων και ήταν βέβαιο ότι η κοινή γνώμη θα ήταν προκατειλημμένη εναντίον τους. Ανάλογα αιτήματα συνήθως γίνονται δεκτά, ακόμα και σε υποθέσεις κατά συρροή δολοφόνων. Σαν να μην έφτανε αυτό, υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ότι κρατικές υπηρεσίες πλήρωσαν δημοσιογράφους σε τοπικά μέσα ενημέρωσης για να ενισχύσουν τη δυσφημιστική καμπάνια κατά των “Πέντε” (βλ. [επίσης](#)).

Ποιοί είναι οι “Πέντε”

Οι Πέντε Κουβανοί εθελοντές διεθνιστές μαχητές, έχουν όλοι κάνει ανώτερες σπουδές και είναι άνθρωποι με πολύπλευρη δράση και ταλέντα. Ο Χεράρδο και ο Φερνάντο είναι απόφοιτοι του Ανώτατου Ινστιτούτου Διεθνών Σχέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών (ανώτατη διπλωματική σχολή της Κούβας). Ο Ραμόν είναι οικονομολόγος, ο Αντόνιο πολιτικός μηχανικός και ο Ρενέ πιλότος. Όλοι γράφουν επιστολές και ποιήματα, ο Χεράρδο κάνει σκίτσα και ο Αντόνιο ζωγραφίζει. Τρεις από αυτούς έχουν υπηρετήσει στη διεθνιστική στρατιωτική αποστολή της Κούβας στην Αγκόλα. Επίσης όλοι έχουν οικογένεια. Απαγορεύτηκε ωστόσο στις Αδριάνα Πέρες και Όλγα Σαλανουέβα να επισκέπτονται τους συζύγους τους (Χ. Ερνάντες και Ρ. Γκονσάλες αντίστοιχα) στη φυλακή, με την επίκληση λόγων... ασφαλείας.

Ο διεθνής αντίκτυπος

Παρόλο που τόσο διεθνείς προσωπικότητες – ανάμεσά τους 10 νομπελίστες – όσο και η [Διεθνής Αμνηστία, με έκθεσή της το 2010](#), καλούν την κυβέρνηση των ΗΠΑ να δεχτεί επανεξέταση της υπόθεσης ή απονομή χάρης στους Πέντε Κουβανούς, το υπερσυντηρητικό βορειοαμερικανικό κατεστημένο και η πίεση των κουβανικών αντικαστρικών λόμπι δεν κάμπτονται. Αντίθετα, η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών προσφέρει ασυλία και ατιμωρησία σε αρχιτρομοκράτες όπως ο [Ορλάντο Μπος](#) (πέθανε το 2011) και ο [Λουίς Ποσάδα Καρίλες](#), υπεύθυνους για τρομοκρατικές ενέργειες με δεκάδες θύματα, όπως η βομβιστική επίθεση σε επιβατικό αεροσκάφος των κουβανικών αερογραμμών τον Οκτώβριο του 1976 με 73 νεκρούς (“[Έγκλημα στα Μπάρμπαντος](#)”), και η δολοφονία του [Ορλάντο Λετελιέρ](#) (υπουργού του Αλιέντε στη Χιλή) και της γραμματέως του στην Ουάσινγκτον, την ίδια χρονιά.

Πού βρίσκονται οι “Πέντε” σήμερα

Ο [Ρενέ Γκονσάλες](#) εξέτισε την ποινή του τον Οκτώβριο του 2011 αλλά του επεβλήθηκε να παραμείνει στις ΗΠΑ υπό καθεστώς “εποπτευόμενης επιτήρησης” για άλλα 3 χρόνια. Τελικά του επιτράπη να επιστρέψει στην Κούβα το Μάιο του 2013, αφού χρειάστηκε να απαρνηθεί την αμερικανική υπηκοότητα που διατηρούσε παράλληλα με την κουβανική (ως γεννημένος στο Σικάγο). Τον Φεβρουάριο του 2014 εξέτισε την ποινή του και επέστρεψε στην Κούβα και ο [Φερνάντο Γκονσάλες](#). Ο [Αντόνιο Γκερέρο](#) αναμένεται να αποφυλακιστεί το Σεπτέμβριο του 2017 και ο [Ραμόν Λαμπανίνο](#) τον Οκτώβριο του 2024. Ο [Χεράρδο Ερνάντες](#), 49 ετών σήμερα, είναι καταδικασμένος να πεθάνει στη φυλακή αν δεν ακυρωθεί ή μειωθεί η ποινή των ισοβίων δεσμών.

Συμπεράσματα

Η υπόθεση των “Πέντε” δεν είναι μια συνηθισμένη περίπτωση πολιτικών κρατουμένων που έπεσαν θύματα κακοδικίας και φυλακίστηκαν άδικα. Στα πρόσωπα των Ερνάντες, Λαμπανίνο, Γκερέρο, Φ. Γκονσάλες και

Ρ. Γκονσάλες η Αυτοκρατορία των ΗΠΑ θέλησε να κάνει επίδειξη ισχύος και να τιμωρήσει για μια ακόμα φορά ολόκληρο τον κουβανικό λαό, για το “έγκλημα” να είναι εθνικά κυρίαρχος και αδιάλλακτος στις πολιτικές πεποιθήσεις του, επιλέγοντας να καθορίσει ο ίδιος τις τύχες του, μέσα από το δρόμο του σοσιαλισμού – και με τι κόστος! Η υπόθεση των Πέντε Κουβανών πατριωτών είναι άρρηκτα συνδεδεμένη τόσο με τον εγκληματικό οικονομικό και εμπορικό αποκλεισμό του νησιού όσο και την παράνομη κατοχή του Κόλπου του Γκουαντάναμο από τις Ηνωμένες Πολιτείες, πάγιες θέσεις της επίσημης διπλωματίας του βορειοαμερικανικού κράτους. Ειδικότερα, οι “Πέντε” ενόχλησαν την “ανεπίσημη” πολιτική των ΗΠΑ, δηλαδή την ανομολόγητη μεν, σαφή δε υποστήριξη σε παράνομες οργανώσεις με έδρα τη Φλόριδα που από την εποχή της πτώσης του δικτάτορα Μπατίστα προσπαθούν να ανατρέψουν τη νόμιμη επαναστατική κυβέρνηση της Κούβας, και έχουν προκαλέσει τεράστιες ανθρώπινες και υλικές απώλειες στη νησιωτική χώρα.

Εκδηλώσεις συμπαράστασης

Κάθε Σεπτέμβριο γίνονται στην Κούβα, αλλά και σε πολλά ακόμα μέρη του κόσμου, εκδηλώσεις και κινητοποιήσεις υπέρ της απελευθέρωσης των “Πέντε”. Την προηγούμενη χρονιά, με την ευκαιρία της επετείου 15 χρόνων από τη σύλληψή τους, οι εκδηλώσεις διήρκεσαν έναν ολόκληρο μήνα, με κεντρικό σύμβολο τις “**κίτρινες κορδέλες**”. Για φέτος προγραμματίζονται επίσης διάφορες δράσεις για 11-12 Σεπτεμβρίου.

“Θα πεθάνω όπως έχω ζήσει”

Με σκοπό τη συμπαράσταση και αλληλεγγύη υπέρ της απελευθέρωσης και των Πέντε Κουβανών πολιτικών κρατουμένων, ο πολιτιστικός σύλλογος Χοσέ Μαρτί, η πολιτιστική και αθλητική οργάνωση Hasta la Victoria Siempre, η ομάδα μπλόγκερς Red Solidaria Griega (**Ελληνικό Δίκτυο Ελληλεγγύης**), και άλλοι φορείς και συλλογικότητες, οργανώνουν και υποστηρίζουν τη **σειρά εκθέσεων** “Θα πεθάνω όπως έχω ζήσει”. Πρόκειται για μια συλλογή από 15 ακουαρέλες που ζωγράφισε ο Αντόνιο Γκερέρο στη φυλακή, μια για κάθε χρόνο κράτησης, οι οποίες μεταφέρουν το προσωπικό του δράμα αλλά και την εμπειρία του από το σωφρονιστικό σύστημα των ΗΠΑ γενικότερα. Οι πίνακες συνοδεύονται από σύντομα κείμενα. Η περιοδεία της έκθεσης ξεκίνησε το Μάιο στο **Cafe Ernesto** στη Ν. Φιλαδέλφεια, και συνεχίστηκε στο Βόλο, στην Ελευσίνα, στο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ της Αθήνας, στην Πετρούπολη και στην Κεφαλονιά. Σχεδιάζεται να παρουσιαστεί και σε άλλους τόπους εντός του 2014.

Περισσότερες πληροφορίες:

redgriega.blogspot.gr

Πηγή: prensa-rebelde.blogspot.gr